

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četiri leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Ljubljana 16. (Deželni zbor.) Posl. baron Schwegel stavi nujni predlog glede gradbe železnične zveze med Rudolfovo železnico od Celovca preko Karavank do primerne točke črte Jesenice-Škofja Loka, ki naj bi se nadaljevala preko Kranjske naravnost v Trst.

Baron Schwegel je utemeljeval svoj predlog rekši, da bi prog, katero ima on v mislih, bila najkrajša in velevažna toliko za Kranjsko, kolikor za zaledje tržaško in za obene državne koristi. Proga čez Predil bi služila le interesom južne Nemčije, dočim ne bi nobena avstrijska dežela imela od iste niti najmanjšega haska. Kranjska bi se žnjo izključila od velikega mednarodnega prometa. Prigovor, da bi železnica čez Karavanke bila predraga, ne velja, ker treba misliti na življenske interese države.

Predlog poslanca Schwegelja se je sprejel soglasno.

Dunaj 16. K današnji seji niževavstrijskega deželnega zbora je prišla od leveice večina nemško-nacionalnih poslancev, kakor tudi posl. Pirko. Izostali so drugi: veleposestniki, liberalci in socialni politiki. Predno se je pričelo razpravljanje, je deželni maršal poklical na red najprej poslanca dr. Scheicherja, ker je isti v zadnjem govoru napadal cel sloj državljanov, kateri napadi da so prekoračili dovoljene meje, in radi rušitve parlamentarnega reda; potem je pozval na red posl. dr. Luegerja radi njegovih neparlamentarnih izrazov proti sodnijskim dostojanstvenikom in napadov na pisateljsko delovanje enega sodnika. Posl. Richter je v imenu večine nemške ljudske stranke naznanil sklep, da se njegovi drugi ne udeležijo abstinence, ker koristi nemštva vsled dogodkov v deželnem zboru ne trpe nobene škode; izrazil je nado, da se bodo čuvale pravice manjšine ter vršile razprave, ne da bi prišlo do osebnega žaljenja poslancev. Ko so se rešili nekateri predlogi šolskega odseka, se je seja zaključila. Prihodnja seja v petek.

P O D L I S T E K.

Na kmetih.

Spisal Poluks.

— O, popolnoma! —
— Morda ne bo treba, samo tako za vsaki slučaj . . . Na svidenje! —
— Čast mi je bila, gospod! —
Mladi Reich je zadovoljen šel dol v vas, torej so bili vajeti v njegovih rokah!
Tako dolgečas je bilo na deželi in on je bil tako razvajen!
Hm, delavke na fabriki, to je bilo že preveč prozaično, navadno.
Ko je bil v vojaki, bil je v obče znan kukoč Don Juan in vse gospe so ga protežirale.
Šel je skozi vas, po poti mimo znamenja v gozd. Pogledal je na mesto, kjer se je ruval sinoči z mlado ženo in lehna rdečica mu je zatrla obraz.
Človeka je vendar-le sram, čeravno misli, da že davno nima več tega čuta!
Bilo je vroče, soparno. Ljudje, ki so delali na polju, bili so vsi vroči in izpoteni. Pozdravljali so mladega Reicha nekako domače.

Budimpešta 16. Državni zbor. Danes ste se sešli obe zbornici, da sprejmeti Najvišje sporočilo, s katerim se zaključuje drugo in otvarja tretje zasedanje. Tudi jutri bodete imeli zbornica poslancev in zbornica magnatov seje.

London 16. Iz Pekinga se javlja: V noti, s katero se odbija zahteva ruske vlade po neposredni železnični zvezi s Pekingom, izjavlja kitajska vlada, da ne more več verjeti zagotovilo prijateljstva od ruske strani.

Rim 16. V dvajsetih občinah okraja Nuovo Oziero so zaprli 14. t. m. po noči mnogo oseb zaradi udeležitve na skrivnih družbah. Med zaprtimi je tudi več županov in občinskih tajnikov. Nekaj občinskih zastopov, ki so bili v zvezi z zločinci, se je razpustilo. Nereda ni bilo vsled tega nobenega.

Novinski glasovi o dogodkih na Primorskem.

(Dalje.)

Zadnja »Soča« piše:

In zdaj imamo zopet spleten močan bič, s katerim naj se tepe slovenski narod na Goriškem v zadovoljstvo Italijanov in tistih činiteljev, ki jih podpirajo v nasprotstvu proti nam! Pod uplivom grofa Goëssa smo dobili novega deželnega glavarja, pravega diktatorja, ki hoče brezpogojno dresovati Slovence v verne svoje hlapce, kateri bi mu sledili čez drn in strn v »povečevanje italijanske časti« v deželi! — Vse postulate slovenskih poslancev je odklonil; v svojem odgovoru se je potrudil nakopičiti fraz in sofizmov, katere je zavil v klasično italijansko, ter jih podal v odgovor na skromne, nebhodno potrebne zahteve goriških Slovencev. Pisan pa je odgovor tako, da je bila splošno sodba: ta odgovor je podpisal predsednik ultralathonskega društva »Unione« in ne — deželni glavar! Kaj pravi namestnik k temu? Ali se strinja, ali se ne strinja s Pajerjem, o tem

— Kam pa, kam, gospod? —

— Vročje je, vročje! —

— Da sem jaz mesto vas, ležal bi v senci, pa seveda gospoda . . . Meni se duša topi vročine, ti pa ti hodijo v najhujšem solneu, samo tako v zabavo . . .

Mnogo tačih opazk je čul, se jim smejal in odgovarjal po svoje v pomanjkljivi čudni govorici. In ljudje so se mu smejali . . .

— Saj ni prenapčen, ta-le škric! — je rekel ta in oni. —

— Rad se kaj pomeni. —

— Res ni prenapčen! —

Malo dalje pa je hlapec jezno sunil mlajšo deklo, ko je prišel snopje povezovat.

— Še enkrat mi ga pogledj! Naklestim tebe in njega, da bosta imela dosti! —

Hlapec je zaklel robato, mlada Rezika je pa vendar mislila, kako lepe majhne roke in kako gladek obraz ima ta Reich.

I kaj! Je bil pač gospod!

On je šel dalje in dalje čez polje v gozd. Ljudje so se mu skoro malo smilili, da se morajo tako truditi v taki vročini.

Imel je vendar še nekaj človeškega srea v

menda ni težko spregovoriti prave besede!! — Ta preljudi Pajer je tako spravljiv, da niti slovenska mestna šola v Gorici ni našla usmiljenja pred njim, katera je nam vendar najnujnejša vitalna potreba. Kdo ve, kakšen bo konec s to šolo? Še nikakega odloka ni, nič pozitivnega ne vemo, no morda pa jo rešijo tako, kakor v Trstu. Pod Goëssom bi kaj sličnega ne bilo nič preveč čudno!

S kratka: plovemo naprej, kam, v boljše ali slabšo prihodnost, je težko reči. Toliko pa smemo reči, da dokler bo grof Goëss namestnik ter bo imel v namestniški palači razne Schwarze in Conrade, ne bo bolje, temveč vedno huje, vsa znamenja kažejo tako . . .

Kam se obrniti? — V kratkem bo zboroval izvrševalni odbor desnice na Dunaju. Tam je prilika, povedati, kako se nam godi pod grofom Goëssom ter pod grofom Thunom, ki je bil obljudil, da izven parlamentarne dobe vlada ne bo delala proti Slovanom, torej tudi ne proti nam! Kakšna pa je resnica, — in kje je dana beseda?! Na onem zborovanju je treba povzdigniti glas, naj se naredi konec krivicam, katere se nam godé pod sedanjo vlado, naj se odpravi nam do skrajnosti sovražni sistem ter uvede — pravičnost!

Ako pa vlada noče ustreči s pozitivnimi dejstvi, ne kaže drugega, nego obrniti jej hrbet ter na vsej črti jej odpovedati vsako hlapčevstvo! —

Zgodovinske črtice.

(Po Jos. Apih-ovi knjigi: Slovenci in 1848. leto.)

(Dalje.)

4. Nadvojvoda Ivan o kmetijski družbi.

Naša preslavna vlada podpira z velikimi denarnimi svotami tržaško kmetijsko družbo »Societa agraria«. Še mi je v živem spominu ona krasna notica v »Edinosti«, ko je »kmet« Burgstaller opravičil odsotnost »kmeta« Reinelta in pozdravil navzočega »kmeta« dr. Dompieri-ja. — Kaka je

sebi. Toda misliti ni bil navajen in zato si ni delal skrbi z študiranjem kakih socialnih problemov.

Prišel je v gozd; nekaj časa je brez cilja pohajal po njem, potem je zavil k parobku in tamkaj v senci hodil dalje, opazovaje ljudi na polju, ki se je raztezalo prav do gozda.

Bil je nekako nemiren, sam ni vedel, kaj naj počne in kam naj gre.

Prišel je na malo tratice, na katero je padala prijetna senea smrek Legel je, podprl glavo z roko in brezmiselno gledal v zrak. Do tratice se je stezala njiva. Par sto korakov od tam so žele žanjice. Njih beli rokavi in živobarvni robei so se svetili v solneu. Zdaj pa zdaj se je zabliskal kak srp.

Postajal je truden in zaspan.

Zdaj se je nekaj zganilo blizu njega.

Ozrl se je.

Mal deček se je priglasil izza grma, za katerim je stal s prtom zakrit jerbas, gotovo malica.

Malček je radovedno obstal, ko je uzrl tujea. Vtaknil je prst v usta in ga ogledoval nekako resno. —

Reicha je začel deček zanimati.

ta kmetijska družba, sodi naj čitatelj po tem, da so jej prvaki taki — kmetje! Na občnih zborih te kmetijske družbe so navzoči samo taki »kmetje«, kakoršen je milijonar Reinelt. Kake koristi morejo imeti pravi in resnični kmetje od društva, v katerega odboru so gori imenovani — kmetje, to si more misliti vsakdo sam. In vendar je to društvo naši preslavni vladi najbolj srčkani ljubček.

Da-si je bilo in je tako društvo naši slavni vladi prav k sreči priraslo, vendar ni bilo pravim kmetom po volji. Po volji jim ni bilo, ker jim imenovano društvo kaže svoje »delovanje« jedino le ob volitvah — z raznimi biki in prašiči — a še ti ostajajo včasih le pri obljubah. Nadalje občuje to društvo, oziroma odbor mogočnih »kmetov« s pravimi kmeti jedino le laški, cesar pa pravi, resnični kmetje seveda ne umejo prav čisto nič. In vendar je slavni vladi tudi to prav in v popolnem redu in zaslužuje mastnih subvencij od strani države.

Nazadnje pa so se pravi in resnični kmetje ujezili, niso hoteli nič več slišati o slavni agrariji preslavne vlade — in ustanovili so si lastno društvo z imenom »Kmetijska družba za Trst in okolice«.

To je pa bil ogenj v strehi. »To je jedino le demonstracija« — je vzkliknil minister-kmet Falkenhayn. V Trstu ustanoviti kmetijsko družbo za prave kmete, ko že obstoji slavna »Società agraria« — to je bila res velika politiška demonstracija!

Na kaki krivi poti so slavna vlada z vsemi ministri vred, služni naj nam sledeča zgodovinska črtica:

Leta 1836. je nadvojvoda Ivan predsedoval velikemu zboru kmetijske družbe kranjske. Shod je bil dobro obiskan, a Ivan je grajal na glas, da ni v zboru onega življa, za katerega se je družba ustanovila v prvi vrsti: kmetov! In 1843. leta je nadvojvoda Ivan spet rekel gospodom kmetijske družbe: »Dokler ne pridobite za-se kmeta, ne bo družba ničesar koristila deželi; častni posli (ehrenämter) vam malo pomagajo«.

Ste-li čuli kmetje Reinelt, Dompieri, Burgstaller itd.? Si-li čula slavna vlada? Ker si niso slavni kmetje Reinelt itd. pridobili kmeta za družbo, po nadvojvodovih besedah tudi družba ni ničesar koristila deželi. Ako kaka ustanova ni koristna, torej je tudi vlada ne sme podpirati, temveč morala bi jej zaklicati: Pojdi z Bogom! Kako je pa z našo slovensko kmetijsko družbo — to vemo prav dobro; — če ve tudi vlada — o tem ni znano ničesar. A znano mi je, da bi ravno slavna vlada morala z vsemi sredstvi podpirati ono družbo, katero so ustanovili sami pravi in resnični kmetje, ako hoče delati pravično in res koristiti kmetijstvu po oni edino pravi poti, na katero je pokazal nadvojvoda Ivan že v letu 1843.!

(Pride še.)

DOPIS.

Iz Kubeda v Istri. (Izv. Dopis.) Iz našega kraja, častiti čitatelji »Edinosti«, ne dobivate dopisov, kakor iz drugih. Mi se držimo starega nareka: »Kar se je doma zgodilo, naj tudi doma

To zdravo otroško obličje je imelo vse drug izraz, kakor obrazi nervoznih mestnih otrok.

— He, kako ti je ime? —

Mali je nekoliko počakal, previdno vzel prst iz ust in je dejal nekako bahato:

— Tonček! —

— Tonček? Glej, prav lepo. Čegav pa si?

Mali je zopet malo počakal, odprl usta, a jih zopet zaprl, kakor da se je domislil česa.

— No, ali ne poveš? Vidiš, dam ti krajcar, eden, dva, tri...

Pomolil mu je roko in mali je prišel bližje. Premišljeno mu je pobral krajcarje z dlani, ednega za družega vtaknil v žep svojih hlač, modro mu pogledal v oči in se kratko odrezal:

— Pavlavčev! —

— Pavlavčev?! —

— Reich je utihnil, našgal si cigareto in pustil otroka v miru.

— Otroka ima! Kako fatalno! —

In zopet je puhnil dim v zrak.

(Pride še.)

ostane! — Če ne sporočamo vsake kvatre, storimo to vsaj vsaka tri leta. Pred leti je nekdo smešil v »Edinosti« naš zvonik, da nima strehe in da kaže gola rebra domačim ljudem in mimoidočim tujcem. Ali zdaj je že tri leta lepo opravljen, ima lepo kapice; bali smo se, da mu prva burja odnese zopet pokrivalo, ali zidar je tako fino pripopal opeke, da niti ena ni še zapustila svojega odločenega mesta. Huda vojna je bila radi poprave zvonika in na Dunaju so se le določili, da farni zvonik naj popravljajo vsi farani.

Manjka nam še jako potrebnega vodnjaka (bolje rečeno: vode). Načrt je že pred toliko leti, še pod pokojnim nadžupanom slavnega spomina, Jožefom Mahničem, napravil g. inženir, poslan od od vis. c. kr. namestništva v Trstu. Kje je zdaj načrt? Ne znam tega, morda da zdihuje kje v kakem kotu v nadžupanskem uradu v Dekanih! Ubožec! da bi te kmalo rešili iz tmine in te porabili v svrhu, v katero te je zgotovil g. inženir! Tukaj je hitra pomoč lahka, samo da bi se ganili oni možje, ki ukazujejo.

Manjka nam krščanskega pokopališča. Ne mislite, da mrliče devamo sušiti ali pa da jih žgemo (kakor hočejo brezverci); ne, imamo malo pokopališče, ali zidovje okoli je razrušeno, vrata so razbita, tako, da imajo svoboden uhod ljudje in živali. Tudi za novo pokopališče so predlansko leto stene pokale pred silo strelnega prahu, vrli in podjetni možje so pridno vozili kamenje pred pokopališče. In zdaj počiva isto mirno tam, kamor so je zložili. Tudi za novo pokopališče je inženir napravil načrt, kako naj bo dolgo in široko. Tudi ta načrt spi v kakem košu. Možje, ki ukazujejo, zapovejte in ukažite torej, da se pokopališče kmalo razširi in lepo obzida, da bo podobno krščanskemu pokopališču.

Govori se in baje da je že zagotovljeno, da dobimo c. kr. žandarmarijsko postajo v Kubed. Tega se veselimo vsi, posebno pa prebivalci starega kastela kubedskega. Išče se zato primerno stanovanje. Moja malenkost, ki sicer ne sme ukazovati, pač pa svetovati, svetuje torej, ako v resnici dobimo žandarmarijsko postajo, da bolj primernega prostora za to ni v Kubedu, nego je hiša Petra Vidali v »gradu«. Hiša je velika, prostorna, zračna, počediti jo je treba le nekoliko, kar bi posestnik rad storil. Hiša ima spredaj velik prostor, kjer bi žandarmi lahko svoje vaje imeli. V »gradu« je farna cerkev, župnišče, šola, vse v redu in miru, med tem ko v vasi ni takega prostora. Vrh tega je ob deževnem vremenu blato in vlaga, posebno v oni hiši poleg ceste, katera se misli ponuditi c. kr. žandarmariji. Poleg ceste je vedno drdranje vozov in družega ropota, med tem ko vsega tega v »gradu« ni.

Kakor sem omenil, v gradu so cerkev, župnišče in šola. Ob dolgih zimskih nočeh tatje lahko odnese vso cerkev in še kaj družega, ali tja, kjer se nahajajo taki gospodje, kakor so c. k. žandarmi, tatiči in drugi klateži ne zahajajo radi. Res da ob zimskem času po noči prihajajo včas domači čuvaji pokukati v grad, ali kaj storé? Ob urodu zarjové parkrat, pa beže nazaj v vas.

V slučaju, da dobimo c. kr. žandarmarijsko postajo, potem dobimo v gradu laglje prepotrebni vodnjak, mogoče tudi pošto, ki je bila od nekdanj v Kubedu. Kdor pozna nas in naše razmere, potrdi te vrstice. Možje, ki vam je dana oblast ukazovati, ganite se! Čas je drag, ne čakajte zopet leta in leta! Kadar bo zvršeno vse to, pokazate, da napredujete in da imate kaj pokazati. Dajte torej kmalo, da Vas bom mogel pohvaliti, kar bi tudi danes že storil, ali ne morem.

Politični pregled.

TRST, 16. maja 1899.

O dolžnostih politiške posesti — primorskim Italijanom v album. Sila uči človeka — moliti. V viharjih na morju, ko gleda človek smrti v obraz, mehča se tudi najtrše sree in jame misliti — na Boga! Tudi nemški liberalci so prišli v viharje v deželnem zboru nižavstrijskem, kjer butajo ob njih valovi antisemitskega sovraštva. In v teh viharjih so se nemški liberalci naučili misliti na dolžnosti, ki vežejo onega, ki je v politiški posesti. Kako so oni pestili manjšine vsikdar in povsodi, kako so dušili vsako menenje, ako se je le za las razlikovalo od njihovega

menenja, kako brezobzirno so izkoriščali moč, kjer so jo le imeli v svojih rokah, a sedaj, ko so antisemitje v deželnem zboru nižavstrijskem jeli delati žnjimi toisto, kar so delali oni popred z drugimi, sedaj občutijo še le, kako grozno krivično je to — da je tako postopanje prava sramota in zasmehevanje parlamentarizma.

»Neue Freie Presse« je priobčila iz peresa profesorja pl. Philippovicha članek v obsodbo postopanja predsedništva in vse večine v rečenem dež. zboru. Ta članek pa je najhujša obsodba ne le vse minulosti nemških liberalcev, ampak tudi gg. Campitellija in vse laške stranke v vseh treh pokrajinah Primorske. Čitaj le mesto nižavstrijski — istrski in tržaški, in namesto baron Gudenus — Campitelli, Dompieri in Pajer, pa rečeš lahko, da je profesor Philippovich izrekel uprav uničevalno obsodbo nad vso laško gospodo. Kar očiita avtor predsedništvu deželnega zbora nižavstrijskega, vse to se godi do pičice v naših deželnih zborih. Kakor baron Gudenus, tako dela Campitelli: ne le da ne graja poslancev večine, ko žalijo manjšino, ampak žali tudi on sam in meri poslance z različno mero.

Tako postopanje — pravi Philippovich — sila v razgovor vprašanje o pravicah in dolžnostih predsedništva in politišne posesti sploh. Predsednik mora biti mirovni sodnik reda, a pred vsem branitelj in zaščitnik manjšine! Nadalje navaja izrek nepozabnega velikega poštenjaka Gladstone-a: »On (predsednik) ne nadvladuje zbornice se silo, ampak se svojim vplivom, in njegov vpliv sloni na zaupanju zbornice. Brez tega zaupanja ne bi mogel niti za trenotek izvrševati svojih predsedniških funkcij in zaupanje manjšine mu je potrebno istotako kakor zaupanje večine.«

Glede dolžnosti večine pa pravi Philippovich: Ona je v politiški posesti in naj jo uživa. Le v jednem pogledu ne sme izkoriščati iste, ker bi bila raba zloraba, ki bi zbornicam jemala njih značaj, to je: v tem, da bi kratila pravice manjšine! Manjšina je jednakopraven del zbornice. Vsaki poslanec je zaupnik svojih volilcev in ima kakor tak iste dolžnosti in iste pravice v razpravah zbornice. Ako večina izkorišča svojo politiško posest v to, da krati te pravice, potem se pregreša na pravicah prebivalstva samega, ker jemlje le-temu pravice, da bi po svojih poslancih spravljalo v javno razpravo svoje želje in pritožbe. Ne tej podlagi ni več možen boj mej menenji, ampak le nagi fizični boj. Ako se vrši nasilje proti zastopnikom manjšine, oropani so le-ti pravice, zajamčenih jim v ustavi in s tem se redno gospodstvo večine spreminja v gospodstvo samovolje, ki ima za seboj ogorčenje, razdraženje, sovraštvo in cepljenje, vsled česar se med deli družbe ruši ona ukupnost, ki v družbenem življenju ustvarja ukupnost kulture in zdravje ljudskega življenja. Zato potrebuje varstva pred zlorabo sile. In za tako varstvo skrbeti ter je varovati kakor dolžnost politiške posesti, to je naloga predsedništva.

Tako govori sedaj ista »Neue Freie Presse«, ki je vsikdar gazila v blato prav te dolžnosti. Da, da, sila ne uči le človeka moliti, ampak tudi liberalci: misliti na dolžnosti politiške posesti. Mi pa smo jej hvaležni, da je zadala to pljusko tudi nje dragim prijateljem in našim sovražnikom na Primorskem. Tudi le-ti ne poznajo nobene, ali prav nobene dolžnosti, obvezne za one, ki so v politiški posesti; tudi naši Italijani izkoriščajo brezobzirno svojo moč v upravi in v predsedništvu, in kar velja za nižavstrijskega Gudenususa, to velja tudi za Dompierija, Campitellija in Pajerja: tudi oni so imenovani od cesarja in kakor deželni glavarji tudi ne pripadajo svoji stranki. In kar velja za Nižje-Avstrijsko, velja tudi za Primorsko. Tako imenovanje deželnega glavarja pa dela tudi vlado soodgovorno za postopanje predsedništva in tira nje avtoriteto v vihre preprirov.

Kar je napisala »Neue Freie Presse«, je sama zlata resnica in se vrhovati v grozno obsodbo razmer na Primorskem. Zato je bilo res vredno, da smo zapisali to v album primorskih Italijanov in njih zaščitnice: v pouk o dolžnosti njih, ki so v politiški posesti, in onih, ki so žnjimi — soodgovorni!

K položaju. Včeraj se je sešel pododsek nemških zaupnikov v posvetovanje o sestavi ukupnih narodno-političnih zahtev Nemcev. Nemškim glasilom »se zdi«, da se bliža trenotek, ko bo to

teško delo gotova stvar. No, procedura bo precej dolga in to utegne biti vzrok, da se nemški listi izražajo tako previdno. Pododsek predloži stvar še le odseku, odsek pa parlamentarnim klubom in potem pride to dete muke na svet — če se sporazumejo. Mi moramo reči, da želimo, da se to zgodi čim prej, da s tem odpade vladi jeden izgovorov za nadaljno eincaenje in odlašanje.

Iz deželne zbornice Češkega. V seji tega deželne zbornice od minolega ponedeljka so imeli razpravo, ki se je gibala v višinah resničnega parlamenta. Bilo je to razprava, v kateri so se iskriale ideje in niso ropotala črtala in niso bobnale pesti po mizah, kakor se dogaja nekje drugje — v čast in slavo nemške kulture. Imeli so generalno razpravo o proračunu. In besede, o katerih bi želeli, da bi odmevale od dola do dola po vsej državi, govoril je mož, ki si je že jedenkrat kar z naskokom pridobil simpatije nas Jugoslovancev, mož, plemenit po krvi in plemenit po svojem mišljenju: prine Friderik Schwarzenberg. Tudi v tem svojem v velikem stilu zasnovanem govoru se je spomnil nas.

Označil je razliko med postopanjem večine v dež. zboru češkem in onim večin v zbornicah v Gradu in na Primorskem, in taka razlika bi bila po princem uverjenju ta, da mi hočemo mir, nasprotniki pa vojno. Slovani so oni, ki se morajo braniti! In potem je izrekel veliko in zlato resnico, da v Avstriji ne bo urejenih odnosov, dokler se splošno ne uveljavi misel varstva narodnim manjšinam. S parcijalno uravnavo se ne uduši plamen. Odnosaji na Češkem so velevažni za državo. Ali od miru med Nemei in Čehi se ne smemo nadejati — to so lastne besede princu — miru v vsej državi. Dokler ne pride na Štajarskem do kakega modus vivendi med Nemei in Slovenci, dokler se ne doseže kaj sličnega v Trstu, Istri in v Gorici, dotlej ne smemo pričakovati, da pride do miru, kajti povsodi vlada še pojem «veče» in «manje vrednosti», ki je točka na njih programu.

To je prav isto, kar govorimo mi na adresu Čehov in vse večine. Plemenitemu princu pa bodi izrečena zahvala v imenu našega naroda, da je take besede položil na srce svojim sorojakom.

Hrvatsko-srbski prepir in praški «Narodni listy». Dne 11. t. m. so imeli Čehi, živeči v hrvatskem Primorju, na Reki shod v protest proti stališču, ki ga zavzimaljejo praški «Narodni listy» oziroma na aspiracije Hrvatov, oziroma Srbov do Bosne in Heregovine. Na rečenem shodu so Čehi, živeči v hrvatskem Primorju, sklenili javen protest — ki je že razglašen — proti temu, da «Narodni listy» priznavajo opravičenimi le aspiracije Srbov do Bosne in Heregovine. Proglas trdi tudi, da Srbi povsodi zanikujejo slovansko vzajemnost, dočim ravno Čehi dobivajo največjo podporo od Hrvatov v njih državopravni borbi. Protest očita Srbom, da se na Ogorskem družijo z vlado — da si je sovražna tudi srbskemu narodu —, v Dalmaciji pa z Italijani.

Mi beležimo tudi ta najnovejši pojav oziroma posledico starega greha slovenskega: naše nezloge — kakor vsikdar z iskreno željo, da bi se kmalu ugledilo nasprotje, ki je naravnost atentat na naravo, ker razvaja dve plemeni, ki sta ustvarjeni za ukupno življenje.

Domače vesti.

Imenovanja. Deželno višje sodišče tržaško je imenovalo avskultantom na Primorskem: avskultanta na okrožnem sodišču v Mariboru, g. Frana Mavarja in pravne praktikante: Justa Dietza, Nikolaja Domenico, Marija Musmezzi in Leva Petritscha; oficijalom I. razreda Artura Pilata za okrajno sodišče v Pazinu.

Sodnim izvedencem za lekarniške stvari je imenovalo isto deželno sodišče lekarnarja Antona Franzonija.

Umrl je dne 15. t. m. v Ljubljani v 75. letu svoje dobe, obče spoštovani g. Jakob Smolej, vitez reda železne krone III. razreda in c. kr. deželni šolski nadzornik v pokoju. Pokojnik je deloval od 1861. do 1865. leta na ljubljanskem gimnaziji. Bil je strokovno izobražen pedagog. Blag mu spomin!

Pogreb svetnika Tomažiča je pričal, koliko spoštovanje je užival pokojnik mej svojimi tova-

riši. Pogreb je bil veličasten. Udeležili so se ga njeg. ekscelence namestnik grof Goëss, finančni ravnatelj dvorni svetnik Zimmermann, mnogo uradnikov finančne direkcije, carinarskih uradov in finančne prokurature, oddelek finančne straže in drugih prijateljev pekojnika.

Nostri gloriosi avi! Pišejo nam: Cenjene čitatelje bi utegnili zanimati, ako bi jim povedali, kaj delajo sedaj laški poslanci v deželnem zboru istrskem, odkar ni več naših tam. Naš «Brivec» je že poročal, da žalujejo, ker sedaj nimajo nikogar, ki bi skrbel, da bi jim čas prej minil. Dolgčas jim je, dolgčas. In v tem dolgčasu se trudi laški poslanec Ghersa kar debeli dve uri, da bi dokazal, kako hudobni so istrski Hrvatje in Slovenci, ker hočejo vse pohrvatiti in posloveniti. Dve debeli uri, pravim, trdil se je gosp. Ghersa, da bi dokazal, kako spreminjajo Slovani Istre vsa pristna laška imena na «ič» n. pr.: Ghersa v Grsič. Oh! ironija usode! Baš posl. «Ghersa» je naložila laška stranka to nehvaležno delo! Potomec slavni Latinov Ghersa naj dokaže Slovanom ta smrtni greh. In dovršil je srečno svoje delo: Vse laško časopisje poje čast in slavo temu slavnemu jezikoslovcu «Ghersa».

O ubogi Ghersa! Iskal si smeti tam, kjer jih ni, a bruna v lastnem očesu nisi videl! Od kje pa imaš, gospod Ghersa, svoj priimek? Nu — povej! Povej, moreš li najti na vsem božjem svetu v govorečih jezikih pomen svojemu priimku? — V nemškem ne, v vseh romanskih tudi ne. Zateči se k Slovanom, morda boš tam srečnejši? Evo Ti: Ghersa je podobno: Gersi, podobno: . . . (strah Ti spreleti ude, a potrpi) podobno je Gerči . . . ali, kakor piš. mo dandanes: Grči. Torej slavni Latin Ghersa, Ti nisi nič drugega, nego slovenska «Gerča» — Grča! Prava poštena Grča! Capito?!

Pozdravi bratom Slovincem. «Hrvatski domovini» pišejo iz Mostara: Na krasno prirejeni razglednici mesta Mostara smo odposlali danes ljubljanskemu županu Ivanu Hribarju sledeče pismo: Na celjski svečanosti je bila naša želja: «Da bi Slovenija in Bosna vskladili jeziček na hrvaški tehnic. Sedaj pa je došla nova želja: Da bi se v tej smeri nadaljevalo korak za korakom z delom stranke prava in ukupnim delom, kateremu so postavili temelj dični poslanci slovenski na trsatski skupščini. Zato želimo iz vsega srea, da bi dokazali z vstrajnim delom in doživeli čim prej, da naše in Vaše ukupno delo zablesti na temelju pradedovske zveze in državnega prava hrvaškega. Na temelju teh nad pošiljamo iz kršne Heregovine najiskreniji pozdrav slovenskemu narodu in starodavni Ljubljani. V Mostoru dne 10. maja 1899. Mostarski meščani: Marko Šešelj, Ante Sipionić, Štefan Perković, Nikola M. Spuzević.

«Slovanska čitalnica» v Trstu bo imela v soboto dne 27. t. m. ob osmih zvečer glavno zborovanje. Glavni točki dnevnega reda bosti: poročevanje starega odbora o svojem poslovanju, ter volitev novega odbora.

Bralno društvo v Divači priredi v soboto dne 20. t. m. veselico z godbo, petjem, deklamacijjo, igro in plesom. Podrobnejši program priobčimo pravočasno.

Javna ljudska pevstva vesellen, ki jo priredi pevsko društvo »Lipa« v Bazovici na binkoštni ponedeljek, obeta, ako bo vreme ugodno, da postane jako živahna. Ustop bo brezplačen, vsprejemali pa se bodo dragovoljni darovi. Prepevala bodo tudi druga pevstva.

Pevskemu društvu »Lipa« moramo biti hvaležni, da je določilo prirediti (mesto navadnih javnih fantovskih plesov) javne zabavne in poučne ljudske veselice, kakoršnja bo prihodnji ponedeljek. Polovica čistega dobička je namenjena za dijaško ustanovo, druga polovica pa v prospeh in razvitek slovenskega petja.

Našim pevskim društvom in drugemu slovenskemu občinstvu priporočamo, da prihodnji ponedeljek izvole za izlet v Bazovico v vsposodbu vrli »Lipi«.

Gg. tajnikom naših društev. Opetovano in vedno pogosteje se dogaja, da nam prihajajo od naših društev razna obvestila s prošnjo, naj objavimo ista prav tega, potem tega in slednjic tega dne. Tako se nam označajo po dva, trije in več rokov, tako, da bi morali za take vesti voditi posebno evidenco, kakor uprava za inserate. To pa ne gre. Kdor pozna razmere v našem uredništvu,

kdor ve, kolikega drugega neizogibnega dela morajo izvrševati oni, ki delujejo tu, nam gotovo pritrudi, da to ne gre. Mi smo na uslugo vsem našim društvom in ustrezamo drage volje vsaki želji njihovi, ali gg. tajnike društev bi že prosili, da bi nas v takih slučajih, ko žele, da bi prišla kaka notica večkrat v list in ob gotovih dnevih, oni sami opozorili na to, oziroma, da bi nam pred vsakim takim dnevom vnovič določili dotične notice.

Za nabiralec poštne razglednice. Ljudevit Stiasny, učitelj v Radovljici, bo potoval letos v Kavkaz. Kdor mu pošlje 3 K, dobi od njega po pošti 15 največ umetniško izdelanih razglednic namreč: iz Radovljice, Trsta, Brindisi, Krfá, Aten, Dardanel, Carigrada, Tiflisa, Jalte, Sevastopola, Odese, Črnovic, Budimpešte, Zagreba in Reke (torej s 5 različnimi poštnimi znamkami).

Nezgode. Sinoči ob šestih je v Polakovi mlarnici sopar, puhteči iz kotla, nevarno opeknel na levi roki 18letnega Alojzija Bombena. Dr. Fonda mu je na zdravniški postaji podelil prvo pomoč.

Včeraj ob petih popoldne so prinesli v bolnišnico 17letno deklo Ivanko Bjekar, stantjočo v ulici Tigor št. 6., ki je bila popila nekoliko fenilne kisline v nameri, da si konča življenje. Poškodovana se je težko.

Voznik L. Cemolino iz ulice Petronio bi bil včeraj popoldne skoraj provzročil veliko nesrečo. Ko je vozil po ulici Farnetto, je stalo sredi ceste brez vsakega nadzorstva dekletec, hčerka Josipa Skoka. Konj je sunil otroka, da je padel na tla. Sreča pa, da je voznik opazil še o pravem času, kaj se je zgodilo, ter ustavil konja, da deklice ni povozil. Priteklo je mnogo ljudi, ki so se pa prepričali, da otrok ni bil hudo poškodovan, ter so ga izročili materi. Voznik je dokazal, da nima nobene krivde; vsled tega so ga na policiji samo zadržali, a potem izpustili.

Potres. Iz Zadra brzojavljajo dne 16. t. m.: Včeraj ob tri četrt na dvanajst predpoludne so opazovali v Sinju, Turjakih, Košutah in Trilju proti severozahodu močan valovit potres, ki je trajal pet minut in je poškodoval izdatno več novih stavb in v manjši meri druga poslopja. Dve osebi ste težko, šest jih je lahko ranjenih. Popoldne so čutili v Trilju trideset sunkov. Ljudstvo je razburjeno.

Z naših sodišč. Kuharica Marija D. je dobila 6 tednov ječe, ker je o svojem odhodu iz službe pri nekem tukajšnjem zdravniku ponesla s seboj — za spomin — prstan v vrednosti 10 gld., katerega je potem prodala za 2 gld. Prstan je bil lastnina hišinje Katarine T. Nič ji ni pomagal izgovor, da jo je zapeljala — sila.

Velik prijatelj svilenih rut je 15letni Ernest R. Pobral jih je svojemu gospodarju, g. Jakobu Klemencu, v vrednosti 50 gld. ter jih zastavil pri Dusichu. G. Titz pa je zasledil tička, oziroma rute. R. je priznal krivdo ter je bil obsojen v 4mesečno ječo.

Tudi 30letni Ivan Parovel ljubi svilene rute. Pobral jih je Ani Bratičevi iz nje zaprtega stanovanja. Tudi par čevljev je odnesel. Prisodili so mu 6 mesecev ječe, ker je tudi žalil nekega redarja.

Josip Ciana, star znanec redarstva, pa ni žalil policije samo z besedami, ampak tudi s klofutam. Deželno sodišče mu je dalo zavetja za dobo 6 mesecev, dasi je trdil, da bi mu bolj pristojala streha norišnice ter da ne ve, kaj mu tiči v krvi, ker je vedno tako razburjen, da ne ve, kaj dela.

Različne vesti.

Dva anarhista so prijeli te dni v Haagu. Bila sta to, kakor je navadno, Laha Abriani in Baladini. Našli so pri njima več mečev, bodal, samokresov in precej denarja. Bržkone sta se hotela udeležiti — mirovne konferencie.

Nov brzojavni zistem sta baje izumila inženerja Pollar in Virag v Budimpešti. S pomočjo istega bo mogoče brzojaviti v eni uri stotisoč besed.

Človekoljubno darilo. Bavarski drž. poslane Heyl pl. Herrusheim je daroval tri milijone mark, da se ustanovijo zdravilišča za bolne na pljučih.

Najnovjša anekdota o Levu Tolstom, ki kroži sedaj po časnikih, je sledeča: Prošle zime je spisal slavni pisatelj igro, katero bi imel uprizoriti neki plemenitaški klub v prestolnici in

sicer v dobrodelne svrhe. Povabili so avtorja na glavno poskušajo ter naročili slugi, da razun pisatelja ne pusti nikogar v dvorano. Tolstoj je prišel, kakor navadno, v svojem kmečkem kožuhu ter je veselo korakal po stopnicah na svoje mesto. Strežaj, ki ga seveda ni spoznal, upil je nanj, in ker to ni pomagalo, hitel je za njim, spremil ga, ne ravno prenežno, po stopnicah navzdol ter posadil v kup snega pred hišo. Zlat je začel Tolstoj govoriti, in stvar se je razjasnila. Sluga se je opravičeval in prosil, in Tolstoj je smel zopet v gledišče. Poskušnja je pričela. Vse je bilo v redu. O nekem prizoru pa, ko je gospodar posadil svojega strežnika pred vrata, je majal Tolstoj z glavo ter trdil, da se to ne igra dosti naravno. Povpraševali so ga, kako ima on, čegar človekoljubnost je vendar znana, izkušnje v tej stvari. Aktivne izkušnje da nima, pač pa pasivno, je dejal Tolstoj in je pripovedoval na to, kar se mu je pripetilo ravno kar. Seveda je sledila temu obča veselost v klubu.

Pogumna ženska. Dne 13. t. m. je šla soproga upravitelja Kunzovih opekarn v Sattledtu se svojim desetmesečnim sinčkom mimo bjižnjega gozda. V tem je prišel iz gozda neki 30-leten mož, vrgel svoj klobuk v stran in poskočil na prestrašeno žensko, izrekši: »Najpoprej mora umreti otrok, potem ti, jaz hočem videti krvi!« — Po teh besedah je zagrabil dečka in ga stiskal z eno roko k sebi. Žena pa se ni dala oplasiti, marveč je prijela moža za grlo in jela kričati na pomoč, dokler niso prišli delavci iz opekarne, ter jo v skrajnem trenutku rešili iz rok siloviteža. Njega so ujeli in predali okrajnemu sodišču v Kremsmünstru.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 17. »Fremdenblatt« izjavlja, da so brez vsake podlage kombinacije ogerskih listov, kakor da bi avstrijska vlada imela namen zavlačevati definitivno rešenje pogodbenih stvari ter izsiliti nov provizorij. Avstrijska vlada ne stori nobenega poskusa več v dosego še jednega pogodbenega provizorija.

Dunaj 17. Nemško-nacijonalni listi se bahajo, da je število onih, ki so prestopili k protestantizmu že prekoračilo število 10.000 in da je pričakovati prestopa še mnogih drugih.

Dunaj 17. Členi pododseka zaupnikov nemških strank so bili zbrani sinoči pozno v noč. Sodijo, da je pododsek dovršil svoje delo. Kakor že javljeno, se njih delo predloži zbranim zaupnikom v odobrenje.

Dunaj 17. Častna aféra mej deželnim maršalom nižeavstrijskem, baronom Gudenus, in dvornim svetnikom Heitererjem je rešena mirnim potom po ukorih, ki jih je deželni maršal dal v zadnji seji dež. zbora govornikom, ki so žalili upravno sodišče.

Budimpešta 17. Spor, ki je bil navstal vsled tega, da ogerske oblasti niso hotele vsprejemati spisov hrvatskih oblasti, ako so bili sestavljeni v hrvatskem jeziku, je rešen tako, da je ministerstvo za notranje stvari izdalo naredbo, glasom katere so ogerske oblasti dolžne vsprejemati hrvatske spise ter jih reševati na podlagi prevodov, katere preskrbuje ministerstvo za notranje stvari.

Najnovejša trgovinska vest.

New - York 17. maja (Izv. brzjav.) Pšenica za takoj — za maj, 78³/₄ za julij 76¹/₈ za sept. 74⁷/₈. Koruza za maj 39³/₈, za juli 38⁷/₈. Mast 535.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Javna zahvala.

Tužnim srecem se najtopleje zahvaljujemo vsem onim, ki so na katerikoli način kaj storili, da nam ublažijo globoko žalost povodom smrti pokojnega našega nepozabnega brata, oziroma svaka, gospoda fin. svétnika

Josipa Tomažiča.

Zahvaljujemo se še posebej gosp. c. k. namestniku grofu Goëssu, gosp. dvornemu svétniku, vitezu pl. Zimmermannu, kakor tudi vsem ostalim gospodom, ki so skazali pokojniku poslednjo čast s tem, da so ga spremili k večnemu počitku.

Srečna hvala za podarjene krasne vence in za častni nastop oddelka c. kr. finančne straže. Ob enem prosimo oproščenja, da nismo razpošiljali posebnih osmrtnic. Naša prevelika žalost nas je tako potrla, da nam ni bilo mogoče misliti na to.

TRST, dne 17. maja 1899.

Žalujoči ostali.

Poziv.

„Družba sv. Cirila i Metoda“ za Istru

obdržavati će

dne 25. maja 1899 u 4 s. poslie podne u prostorijama „Zore“ u Opatiji

svoju redovitu glavnu skupštinu sa sledjećim DNEVNIM REDOM:

1. Pozdrav i komunikacije predsjedništva.
2. Čitanje zapisnika o prošloj glavnoj skupštini.
3. Izvešće tajnika.
4. Izvešće blagajnika.
5. Izvešće nadzornog vieća.
6. Možebitni predlozi.

Svi prijatelji družbe pozivlju se ovim najučtivije, da ovoj skupštini po mogućnosti prisustvuju. **Ravnateljstvo.**

Našemu sl. občinstvu!

Podpisani naznanjam, da imam v ulici Conti št. 2 dobro urejeno in z vsem potrebnim kakor moko, sladlicami itd. založeno

pekarno.

Kruh pečem po 3 krat na dan ter ga pošiljam na zahtevo na dom. — Sprejemam tudi domače testo v peko.

Z vsem spoštovanjem

Ivan Pahor.

Velika hiša

v **Motovunu** zraven slovečih škocjanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnimi podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uodi, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letovišnike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidanim in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilniško in štacunarsko obrt.

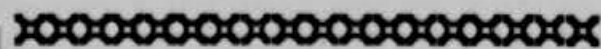
Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupeljo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocjanskih jam.

Vse pohištvo z vrtom in parkom vred, dalo bi se tudi v najem po dogovoru.

Natančnejša pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavuna, pošta Divača.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika vrazpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srčk. Ponudec pod naslovom **Ludwig Oesterreicher v. Budimpešti, VIII Deutschegasse 8.**

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ¹ / ₄ %	30-dnevni odkaz 2 ¹ / ₂ %
30- " " 3 ¹ / ₄ %	3-mesečni " 2 ¹ / ₄ %
	6- " " 2 ¹ / ₂ %

na pisma, katere se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2¹/₂% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomostu Czovec, Ljubljano, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1⁰/₁₀₀ provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Pomladansko zdravljene.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodecu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni **PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.**

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijanska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni buti konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, in 34 — **Dalmatinsko** po gld. 30 in 32. — **Opollo fin** po gld. 34, italijansko po 28 in 32 v vsakej množini v sodčkah in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vsprejemajo se direktno v zalogi po poštinih dopisnicah.

Dve slovenski gostilni

v Trstu sti na prodaj. Natančnejša ustmena ali pismena pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni Commercio.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri tuk. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitarnih in kriptogamičnih boleznih in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricola«, na željo poštine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Via Limitanea št. 1.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. **Frideriku Primas-u** v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču; pri **Petru Debelich-u** v Kopru in Izoli, v Trstu v drogerijah: **Bolle**, Via Farneto; **Cilla**, Ponterosso; **Cumar**, Via Belvedere; **Jellersitz**, Barriera vecchia; **Mizzan**, San Giacomo; **Ongaro**, Via dell' Orologio; **Petrone**, Via Giulia in Cumar, Opčina.